

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1289/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 декември 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Механизмът за реципрочност, който трябва да се приложи, ако трета страна, включена в приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета ⁽²⁾, прилага изискване за виза за гражданите на поне една държава членка, е необходимо да се адаптира с оглед на влизането в сила на Договора от Лисабон и в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз в областта на вторичните правни основания. Освен това е необходимо този механизъм да се адаптира, така че да предвижда отговор на Съюза като акт на солидарност, ако трета страна, включена в приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001, прилага изискване за виза за гражданите на поне една държава членка.
- (2) При получаване на нотификация от държава членка, че дадена трета страна, включена в приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001, прилага изисквания за виза за гражданите на тази държава членка, всички държави членки следва да реагират колективно, като по този начин изразят реакцията на Съюза в ситуация, която засяга Съюза като цяло и подлага неговите граждани на различно третиране.
- (3) Пълната визова реципрочност е цел, която Съюзът следва да преследва активно в своите отношения с трети страни, като по този начин допринася за подобряване на авторитета и последователността на външната политика на Съюза.
- (4) С настоящия регламент следва да бъде въведен механизъм за временно суспендиране на освобождаването от изискването за виза за трета страна, включена в списъка в

приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001, („механизъм за суспендиране“) при извънредна ситуация, изискваща спешна реакция за преодоляване на трудностите, които изпитва поне една държава членка, и като се вземе предвид цялостното отражение на извънредната ситуация върху Съюза като цяло.

- (5) За целите на механизма за суспендиране съществено и внезапно нарастване означава нарастване, което надвишава прага от 50 %. Може да означава и по-малко нарастване, в случай че Комисията счете, че то е приложимо за конкретния случай, за който засегнатата държава членка е изпратила нотификация.
- (6) За целите на механизма за суспендиране нисък процент на признаване означава процент на признаване на молбите за убежище около 3 или 4 %. Може да означава и по-висок процент на признаване, в случай че Комисията счете, че това е приложимо за конкретния случай, за който засегнатата държава членка е изпратила нотификация.
- (7) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба, която произтича от освобождаването от изискването за виза за краткосрочно пребиваване на граждани на трета страна, когато те представляват заплаха за обществения ред (*ordre public*) и вътрешната сигурност на засегнатата държава членка.
- (8) С настоящия регламент следва да се предостави правно основание за изискването за виза или за освобождаването от това изискване по отношение на притежателите на документи за пътуване, издадени от определени образувания, признати от засегнатата държава членка за субекти на международното право, които не са междуправителствени международни организации.
- (9) Тъй като правилата, приложими по отношение на бежанците и лицата без гражданство, въведени с Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета ⁽³⁾, не се прилагат по отношение на такива лица, когато те пребивават в Обединеното кралство или в Ирландия, е необходимо да се изясни положението във връзка с изискването за виза за определени бежанци и лица без гражданство, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия. С настоящия регламент следва да се даде свобода на държавите членки да вземат решения относно освобождаването от изискването за виза за тази категория лица в съответствие със своите международни задължения. Държавите членки следва да съобщават тези решения на Комисията.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 септември 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 5 декември 2013 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23).

- (10) Регламент (ЕО) № 539/2001 следва да не засяга прилагането на международни споразумения, сключени от Европейската общност преди влизането в сила на този регламент, които предполагат необходимостта от дерогация от общите визови правила, като се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (11) За да се осигури адекватното участие на Европейския парламент и на Съвета във втория етап от прилагането на механизма за реципрочност и предвид особено чувствителния политически характер на суспендирането на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка в приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001, както и хоризонталните последици за държавите членки, асоциираните към Шенген държави и самия Съюз, поспециално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията се предоставя правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с определени елементи на механизма за реципрочност. Предоставянето на такова правомощие на Комисията отчита необходимостта от политическо обсъждане на визовата политика на Съюза в Шенгенското пространство. Това отразява и нуждата от гарантиране на адекватно ниво на прозрачност и правна сигурност при прилагането на механизма за реципрочност спрямо всички граждани на съответната трета страна, поспециално чрез съответното временно изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 539/2001. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и съвременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (12) За да се осигури ефективното прилагане на механизма за суспендиране и на някои разпоредби на механизма за реципрочност, и по-конкретно за да се позволи всички имащи отношение фактори и възможните последици от прилагането на тези механизми да бъдат отчетени по подходящ начин, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на категориите граждани на съответната трета страна, които следва да подлежат на временно суспендиране на освобождаването от изискването за виза в рамките на механизма за реципрочност и на съответната продължителност на това суспендиране, както и правомощия да прилага механизма за суспендиране. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. За приемането на такива актове за изпълнение следва да бъде използвана процедурата по разглеждане.
- (13) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на
- достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁽²⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета⁽³⁾.
- (14) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁴⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁽⁵⁾.
- (15) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁶⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета⁽⁷⁾.
- (16) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета⁽⁸⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

⁽²⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36

⁽³⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

⁽⁴⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁵⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

⁽⁸⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (17) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽¹⁾. Следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (18) Следователно Регламент (ЕО) № 539/2001 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 539/2001 се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако трета страна, включена в списъка в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна или в случаите, когато се запазва изискването за виза, съществуващо към 9 януари 2014 г., в срок от 30 дни от тази дата, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Тази нотификация:

- i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;
- ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

б) Непосредствено след публикуването, посочено в буква а), трета алинея и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;

в) ако в срок от 90 дни от публикуването, посочено в буква а), трета алинея и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да суспендира освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;

г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;

д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, най-късно шест месеца от деня на публикуването, посочено в буква а), трета алинея, и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт поражда действие или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:

- i) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който суспендира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която суспендирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това суспендиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се суспендира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 4, през периодите на суспендиране от всички категории граждани на третата страна,

⁽¹⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

- ii) представя на комитета, посочен в член 4а, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не суспендира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

В доклада се отчитат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

- е) ако в срок от 24 месеца от публикуването, посочено в буква а), трета алинея, въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 4б, с който временно суспендира прилагането на приложение II за период от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която суспендирането на прилагането на приложение II поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва периодът на това суспендиране.

От датата, на която суспендирането на прилагането на приложение II за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 4б, параграф 5, престават да действат актът за изпълнение, приет съгласно буква д) по отношение на въпросната трета страна.

Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на суспендиране, посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член 4, през периодите на това суспендиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

- ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите

процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;

- з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

- и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

- й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д), или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в буква е), първа алинея, се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.“;

- (б) параграф 5 се заличава.

- 2) Вмъкват се следните членове:

„Член 1а

1. Чрез дерогация от член 1, параграф 2, освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се суспендира временно в спешни ситуации като последна мярка в съответствие с настоящия член.

2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако се сблъсква в рамките на период от шест месеца, в сравнение със същия период през предходната година или спрямо последните шест месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, с едно или повече от следните обстоятелства, водещи до спешна ситуация, с която тя не може да се справи сама, а именно съществено и внезапно нарастване на броя на:

- a) гражданите на тази трета страна, за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;
- б) на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък, когато такова нарастване довежда до конкретен натиск върху системата за предоставяне на убежище;
- в) отхвърлените молби за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната.

Сравнението с шестмесечния период, предхождащ прилагането на освобождаването от изискване за виза, посочено в първа алинея, се прилага само за период от седем години, считано от датата на прилагане на освобождаването от изискване за виза за гражданите на тази трета страна.

Нотификацията, посочена в първа алинея, съдържа причините, на които се основава и включва подходяща информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

3. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид:

- a) дали са налице някои от ситуациите, посочени в параграф 2;
- б) броя на държавите членки, засегнати от някоя от посочените в параграф 2 ситуации;
- в) цялостното въздействие на нарастването, посочено в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват предоставените от държавите членки данни;
- г) докладите на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на

Европейската полицейска служба (Европол), ако обстоятелствата го изискват в конкретния нотифициран случай;

- д) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със засегнатата държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

4. Когато въз основа на проучването, посочено в параграф 3 и като взема под внимание последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна и като работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията реши, че е необходимо да се предприемат действия, в рамките на три месеца от получаване на нотификацията по параграф 2, тя приема акт за изпълнение, с който временно суспендира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за период от шест месеца. Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. В акта за изпълнение се определя датата, от която суспендирането на освобождаването от изискване за виза трябва да породи действие.

Без да засяга прилагането на член 4, през периодите на това суспендиране граждани на трета страна, засегнати от акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки.

5. Преди да изтече срокът на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 4, Комисията в сътрудничество със засегнатата държава членка представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на въпросната трета страна от приложение II в приложение I.

6. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 5, тя може да продължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 4, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за продължаване на срока на действие на решението за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2.

Член 1б

До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, уреден в член 1, параграф 4 и механизма за суспендиране, уреден в член 1а, като при необходимост представя и законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението посредством обикновената законодателна процедура.“;

(3) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 1, параграф 1, или изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до:

- а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;
- б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;
- в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 16 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизване на брега;
- г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;
- д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;
- е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.“;

б) в параграф 2 се добавя следната буква:

„г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.“;

(4) Въмъкват се следните членове:

„Член 4а

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 4б

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 4, буква е) се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди края на петгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 4, буква е), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 4, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(* Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

Член 2

Член 1а от Регламент (ЕО) № 539/2001, както е изменен с настоящия регламент, и по-специално разпоредбите на параграф 2, втора алинея, се прилагат и спрямо трети страни, по отношение на чиито граждани освобождаването от изискването за виза е въведено преди 9 януари 2014 г.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
V. LEŠKEVIČIUS